

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez cour administrative d'appel de Versailles (Francja) w dniu 2 lutego 2021 r. – JP / Ministre de la Transition écologique, Premier ministre

(Sprawa C-61/21)

(2021/C 128/31)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour administrative d'appel de Versailles

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: JP

Strona pozwana: Ministre de la Transition écologique, Premier ministre

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy mające zastosowanie normy prawa Unii Europejskiej wynikające z art. 13 ust. 1 i art. 23 ust. 1 dyrektywy [Parlamentu Europejskiego i Rady] 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy ⁽¹⁾, należy interpretować w ten sposób, że w przypadku wystarczająco istotnego naruszenia przez państwo członkowskie Unii Europejskiej wynikających z nich zobowiązań jednostki nabywają prawo do uzyskania od danego państwa członkowskiego zadośćuczynienia za poniesiony przez nie uszczerbek na zdrowiu, pozostający w bezpośrednim i niewątpliwym związku przyczynowym z pogorszeniem jakości powietrza?
- 2) Zakładając, że wyżej wymienione przepisy mogą rzeczywiście powodować uzyskanie takiego prawa do zadośćuczynienia za poniesiony uszczerbek na zdrowiu – od spełnienia jakich warunków uzależnione jest uzyskanie tego prawa, w szczególności w odniesieniu do daty, od której należy oceniać istnienie uchybienia, za które odpowiedzialność może zostać przypisana danemu państwu członkowskiemu?

⁽¹⁾ Dz.U. 2008, L 152, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba w składzie powiększonym) wydane w dniu 16 grudnia 2020 r. w sprawie T-639/18, SGL Carbon SE/Komisja, wniesione w dniu 2 lutego 2021 r. przez SGL Carbon SE

(Sprawa C-65/21 P)

(2021/C 128/32)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: SGL Carbon SE (przedstawiciele: P. Sellar, advocaat, adwokaci K. Van Maldegem, M. Grunchard)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Królestwo Hiszpanii i Europejska Agencja Chemikaliów

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania; oraz
- rozstrzygnięcie o kosztach w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzut pierwszy dotyczący tego, że stwierdzenie przez Sąd, iż argument wnoszącego odwołanie, że Komisja popełniła oczywisty błąd, nie musiał koniecznie również oznaczać argumentu, iż Komisja naruszyła obowiązek staranności, jest błędne pod względem prawnym.

Zarzut drugi dotyczący tego, że Sąd naruszył prawo, gdy zastosował domniemany brak przejrzystości prawnej pkt 4.1.3.5.5 załącznika I do rozporządzenia nr 1272/2008 ⁽¹⁾ jako podstawę oddalenia argumentacji prawnej faktycznie podniesionej przez wnoszącego odwołanie.

Zarzut trzeci dotyczący tego, że w celu usprawiedliwienia nieuwzględnienia przez Komisję nierozpuszczalności w wodzie paku, wysokotemperaturowej smoły węglowej (CTPHT) Sąd nie mógł oprzeć się na ustaleniu, że ramy prawne były złożone. Sąd zajął odmienne stanowisko we wcześniejszej sprawie powiązanej (sprawa T-689/13 DEP, Bilbaína de Alquitranes SA i in. Komisja Europejska). Bez jakiegokolwiek wyjaśnienia w przedmiocie zajęcia odmiennego stanowiska, rozumowanie Sądu jest niewystarczające i wewnętrznie sprzeczne.

Zarzut czwarty dotyczący tego, że Sąd niesłusznie zastosował kryterium zwykłej, należytej staranności. Poprzez stwierdzenie, że Komisja zachowała się w taki sposób, w jaki zachowałby się każdy inny zwykły, działający z należyłą starannością organ administracyjny, Sąd zastosował niewłaściwy i nieodpowiedni element porównania w celu oceny należytej staranności i zwyczajnego charakteru Komisji.

Zarzut piąty dotyczący tego, że uzasadnienie Sądu jest niewystarczające i wewnętrznie sprzeczne w zakresie, w jakim Sąd orzekł, bez wskazania żadnego dowodu i jedynie w oparciu o opinię rzecznika generalnego, iż Komisja mogła mieć trudności przy korygowaniu swego oczywistego błędu w ocenie, tym samym sugerując, iż podejście Komisji należy usprawiedliwić.

Zarzut szósty dotyczący tego, że Sąd naruszył prawo, gdy uznał, że błąd Komisji można usprawiedliwić poprzez powołanie się na zasadę ostrożności, ponieważ zgodnie z utrwalonym orzecznictwem na tę zasadę nie można się powoływać podczas klasyfikacji substancji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniające i uchylające dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz.U. 2008, L 353, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy)
w dniu 3 lutego 2021 r. – Iveco Orecchia SpA / APAM Esercizio SpA**

(Sprawa C-68/21)

(2021/C 128/33)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: Iveco Orecchia SpA

Strona przeciwna: APAM Esercizio SpA

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy okoliczność – w szczególności w odniesieniu do dostaw w ramach zamówienia publicznego części zamiennych do autobusów przeznaczonych do świadczenia usługi publicznej –, że instytucja zamawiająca może przyjmować części zamienne przeznaczone do określonego pojazdu, wykonane przez wytwórcę innego niż producent pojazdu, w związku z czym nie są one homologowane wraz z pojazdem, należące do jednej z kategorii części objętych przepisami technicznymi wymienionymi w załączniku IV do dyrektywy 2007/46/WE ⁽¹⁾ (Wymogi do celów homologacji typu WE pojazdów) i oferowane w przetargu bez dołączonego świadectwa homologacji i bez jakichkolwiek informacji dotyczących rzeczywistej homologacji, co więcej, w oparciu o założenie, że homologacja nie jest konieczna, gdyż wystarczające jest złożone przez oferenta oświadczenie o równoważności z homologowaną częścią oryginalną, jest zgodna z prawem Unii, w szczególności z przepisami dyrektywy 2007/46/WE (zawartymi w art. 10, 19 i 28 tej dyrektywy), a także z zasadami równego traktowania i bezstronności, wolnej konkurencji i dobrej administracji?